

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
קומץ דמנחת חוטא ששמנו - רבי יוחנן אומר: פסול	איתמר: [רבי יוחנן]										◆	■	◇	
הוא עצמו משכשכו בשירי הלוג ומעלהו.	ריש לקיש:										◆	■	◇	
והכתיב: (ויקרא ה') לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה											ז			
ההוא שלא יקבע לה שמן כחברותיה.											!			
חרב שנתערב בבלול - יקריב	איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש: [ת"ק]										◆	■	◇	
לא יקריב	רבי יהודה:										◆	■	◇	
מאי לאו קומץ דמנחת חוטא דאיערב בקומץ דמנחת נדבה													◇	
לא, מנחת פרים ואילים במנחת כבשים.											!		◇	
מנחת פרים ואילים במנחת כבשים, וחרב שנתערב בבלול - יקרב	והא בהדיא קתני לה: [ת"ק]										◆	■	◇	
לא יקרב	רבי יהודה:										◆	■	◇	
פירושי קמפרש לה.											!			
קומץ שמיצה שמנו על גבי עצים, מהו? חיבורי עולין כעולין דמו, או לאו כעולין דמו?	בעי רבא:												^	
לאו היינו דרבי יוחנן וריש לקיש?	רבינא לרב אשי:												◇	
המעלה אבר שאין בו כזית ועצם משלימו לזית - רבי יוחנן אמר: חייב	דאיתמר: [רבי יוחנן]										◆	■	◇	
פטור	ריש לקיש:										◆	■	◇	
רבי יוחנן אמר חייב, חיבורי עולין כעולין דמו	[רבי יוחנן]											■	◇	
ור"ל אמר פטור, חיבורי עולין לאו כעולין דמו	[ריש לקיש]											■	◇	
תיבעי לר' יוחנן, ותיבעי לריש לקיש:											!			
תיבעי לר' יוחנן, עד כאן לא קא אמר ר' יוחנן התם אלא בעצם דמינא דבשר הוא, אבל האי דלאו דמינא דקומץ הוא לא, או דלמא אפי' לריש לקיש לא קא אמר אלא בעצם דבר מפרש הוא, ואי פריש לאו מצוה לאהדורי, אבל שמן דלאו בר מפרש הוא לא, או דלמא לא שנא?											!		◇	
תיקו.												■	◇	
שתי מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו, אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה - כשירות, ואם לאו - פסולות.													■	
קומץ שנתערב במנחה שלא נקמצה - לא יקטיר, ואם הקטיר - זו שנקמצה עולה לבעלים, וזו שלא נקמצה לא עולה לבעלים.													■	
נתערב קומצה בשיריה או בשיריה של חברתה - לא יקטיר, ואם הקטיר - עולה לבעלים.													■	
נבילה בטילה בשחוטה, שאי אפשר לשחוטה שתעשה נבילה ושחוטה אינה בטילה בנבילה, שאפשר לנבילה שתעשה שחוטה, דלכי מסרחה פרחתה טומאתה	רב חסדא:											◆	■	◇
כל שאפשר לו להיות כמוהו - אינו בטל, וכל שאי אפשר לו להיות כמוהו - בטל.	רבי חנינא:											◆	■	◇
אליבא דמאן?													^	
אי אליבא דרבנן													!	
עולין הוא דלא מבטלי אהדדי, אבל מין במינו בטל	הא אמרי: [רבנן]											■	◇	

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
 insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת-
 story-מעשה O

מקרא-key:

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי אליבא דרבי יהודה										!	כג.
והא רבי יהודה בטר חזותא אזיל, ואידי ואידי מין במינו הוא	[רבי יהודה]					?					כג.
אלא אליבא דרבי חייא										!	כג:
נבילה ושחוטא בטילות זו בזו.	דתני רבי חייא:									!	כג.
רבי חייא אליבא דמאן?										^	כג.
אי אליבא דרבנן										!	כג.
עולין הוא דלא מבטלי אהדי, הא מין במינו בטיל	הא אמרי: [רבנן]									?	כג.
ואי אליבא דר' יהודה										!	כג.
כל מין במינו לר' יהודה לא בטיל	[רבי יהודה]									?	כג.
לעולם אליבא דר' יהודה, וכי קא אמר ר' יהודה מין במינו לא בטיל, ה"מ היכא דאפשר ליה למיהוי כוותיה, אבל היכא - דלא אפשר ליה למיהוי כוותיה - בטיל, ובהא קא מיפלגי:										!	כג.
בטר מבטל אזלינן	דרב חסדא סבר:									!	כג.
בטר בטל אזלינן.	ור' חנינא סבר:									!	כג.
שתי מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו, אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה - כשרות, ואם לאו - פסולות	תנן:									?	כג.
והא הכא כיון דקמיין ליה מחדא, איך הוה ליה שירים, ולא קא מבטלי שירים לטיבלא										?	כג.
מני?										^	כג.
אי רבנן										!	כג.
עולין הוא דלא מבטלי הדדי, הא מין במינו בטל	הא אמרי: [רבנן]									?	כג.
אלא פשיטא רבי יהודה										!	כג.
בשלמא למ"ד: בטר בטל אזלינן, בטל הוי כמבטל, דלכי קמיין מאידך הוה להו שירים כי הני, אלא למ"ד: בטר מבטל אזלינן, שירים מי קא הוה טיבלא? לימא דלא כרבי חייא										?	כג.
התם כדר' זירא										!	כג.
נאמרה הקטרה בקומץ ונאמרה הקטרה בשירים, מה הקטרה האמורה בקומץ - אין הקומץ מבטל את חבירו, אף הקטרה האמורה בשירים - אין שירים מבטלין את הקומץ.	דא"ר זירא:									!	כג.
הקומץ שנתערב במנחה שלא נקמצה - לא יקטיר, ואם הקטיר - זו שנקמצה עלתה לבעלים, וזו שלא נקמצה לא עלתה לבעלים	ת"ש:									?	כג.
ולא קא מבטיל ליה טיבלא לקומץ										?	כג.
מני?										^	כג.
אי רבנן										!	כג.
עולין הוא דלא מבטלי הדדי, הא מין במינו בטיל	הא אמרי: [רבנן]									?	כג.
אלא פשיטא ר' יהודה										!	כג.
בשלמא למ"ד: בטר מבטל אזלינן, מבטל הוי כבטל, דכל פורתא חזי למקמץ מיניה והוי מין ומינו, ומין במינו לא בטל, אלא למ"ד: בטר בטל אזלינן, קומץ מי קא הוי טיבלא? לימא, דלא כרבי חייא										?	כג.
הא נמי כדרבי זירא.										!	כג.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
נתערב קומצה בשירים של חברתה - לא יקטיר, ואם הקטיר - עלתה לבעלים	ת"ש:													כב
והא הכא דלא הוי מבטל כבטיל, ולא קא מבטלי ליה שירים לקומץ														כב
מני? אי רבנן וכו'ֹ														כב
נאמרה הקטרה בקומץ ונאמרה הקטרה בשירים, מה הקטרה האמורה בקומץ - אין קומץ מבטל את חברו, אף הקטרה האמורה בשירים - אין שירים מבטלין את הקומץ.	רבי זורא:													כב
תיכלה בקצח, בשושמזין, ובכל מיני תבלין - כשרה, מצה היא אלא שנקראת מצה מתובלת	ת"ש:													כב
קא סלקא דעתך דאפיש לה תבלין טפי ממצה														כב
בשלמא למאן דאמר: בתר בטל אזלינן, בטיל הוי כמבטל, דלכי מעפשא הוי לה כתבלין, אלא למאן דאמר: בתר מבטל אזלינן, תבלין מי קא הוו מצה?														כב
הכא במאי עסקינן - דלא אפיש לה תבלין, דרובה מצה היא ולא בטלה.														כב
מצה היא אלא שנקראת מצה מתובלת	דיקא נמי, דקתני:													כב
ש"מ.														כב
עשרון שחלקו והניחו בביסא, ונגע טבול יום באחד מהן, מהו? כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקדש - ה"מ היכא דנגעי בהדדי, אבל היכא דלא נגעי בהדדי לא, או דילמא ל"ש?	כי סליק רב כהנא, אשכחינהו לבני רבי חייא דיתבי וקאמרי:													כב
מי תנן כלי מחבר? כלי מצרף תנן, כל דהו.	אמר להו איהו: [רב כהנא]													כד
הושיט אחד לביניהן, מהו?														כד
צריך לכלי - כלי מצרפו, אין צריך לכלי - אין כלי מצרפו.	א"ל: [רב כהנא]													כד
הושיט טבול יום את אצבעו ביניהן, מהו?														כד
אין לך דבר שמשמא מאורו אלא כלי חרס בלבד.	אמר להו: [רב כהנא]													כד
מהו לקומץ מזה על זה? צירוף דאורייתא או דרבנן?	הדר איהו בעא מינייהו:													כד
זו לא שמענו, כיוצא בו שמענו	אמרו לו: [בני רב חייא]													כד
שני מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו, אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה - כשירות, ואם לאו - פסולות	דתנן:													כד
כי יכול לקמוץ מיהא כשירות, אמאי? הך דמערב הא לא נגע														כד
דלמא בגושין המחולקין העשוין כמסרק.	רבא:													כד
מאי הוי עלה?														כד
(ויקרא ו') והרים ממנו - מן המחובר, שלא יביא עשרון בשני כלים ויקמוץ	רבא: ת"ש, דתניא:													כד
הא בכלי אחד דומיא דשני כלים - קמיין.														כד
דילמא שני כלים ה"ד? כגון קפיזא בקבא, דאע"ג דעריבי מעילאי, כיון דמיפסק מחיצתא דקפיזא מתתא, הא כלי אחד דומיא דב' כלים ה"ד? כגון עריבתה של תרנגולין, ואע"ג דמיפסקון מחיצתא הא נגיע, אבל הכא דלא נגיע כלל תיבעי לך.	א"ל אביי:													כד
צירוף כלי וחיבור מים, מהו? כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקדש - ה"מ דגואי, אבל דבראי לא, או דילמא כיון דמחבר מחבר? ואם תימצי לומר כיון דמחבר מחבר, חיבור מים וצירוף כלי נגע טבול יום מבחוקין, מהו? כי תנן כלי מצרף - ה"מ דנגע מגואי, אבל מבראי לא, או דילמא לא שנא?	בעי רבי ירמיה:													כד
תיקו.														כד

<p>מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof</p>	<p>חֻלְקִים-disputants נִקְדָּה מְרֻכְזֵת לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review מִבְּאֵה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story</p>
<p>מִמְרָא-key:</p>	

Talmud Navigator

מנחות-הקומץ רבה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מִמְרָא	מֵאן דְאָמַר										
עשרון שחלקו ונטמא אחד מהן והניחו בביסא, וחזר טבול יום ונגע באותו טמא, מהו? מי אמרינן שבע לו טומאה, או לא?	בעי רבא:									א	◇
ומי אמרינן שבע ליה טומאה?	אמר ליה אביי:									ז	◇
סדין טמא מדרס ועשאו וילון - טהור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס	והתנן:									ז	◇
באיזה מדרס נגע זה? אלא, שאם נגע בו הזב - טמא מגע הזב	רבי יוסי:									ז	◇
כי נגע בו הזב מיהא טמא ואפי' לבסוף, אמאי? לימא: שבע ליה טומאה										ז	
וממאי דהאי שאם נגע בו הזב לבתר מדרס? דילמא מקמי מדרס, דהויא טומאה חמורה על טומאה קלה, אבל הכא דאידי ואידי טומאה קלה לא.	א"ל: [רבא]									!	◇
בשני סדינין המקופלין ומונחין זה על זה וישב זב עליהן, שהעליון טמא מדרס, והתחתון טמא מדרס ומגע מדרס	אלא מסיפא: מודה רבי יוסי:									ז	◇
ואמאי? לימא: שבע ליה טומאה										ז	
התם בבת אחת, הכא בזה אחר זה.										!	◇
עשרון שחלקו, ואבד אחד מהן והפריש אחר תחתיו ונמצא הראשון, והרי שלשתן מונחין בביסא, נטמא אבוד - אבוד וראשון מצטרפין, מופרש אין מצטרף, נטמא מופרש - מופרש וראשון מצטרפין, אבוד אין מצטרף, נטמא ראשון - שניהם מצטרפין	רבא:									◇	◇
אפילו נטמא אחד מהן נמי שניהם מצטרפין, מ"ט? כולהו בני ביקתא דהדדי נינהו.	אביי:									◇	◇
וכן לענין קמיצה, קמץ מן האבוד - שיריו וראשון נאכלין, מופרש אינו נאכל, קמץ מן המופרש - שיריו וראשון נאכלין, אבוד אינו נאכל, קמץ מן ראשון - שניהם אינן נאכלין	[רבא]									◇	◇
אפילו קמץ מאחד מהן - שניהן אינן נאכלין, מ"ט? כולהו נמי בני ביקתא דהדדי נינהו.	אביי:									◇	◇
ושירים ידיה מיהא נאכלין, הא איכא דנקא דקומץ דלא קריב	מתקיף לה רב פפא:									ז	◇
וקומץ גופיה היכי קריב? הא איכא תלתא חולין	מתקיף לה רב יצחק בריה דרב מרשיא:									ז	◇
קומץ בדעתא דכהן תליא מילתא, וכהן כי קמיץ - אעשרון קא קמיץ.	רב אשי:									!	◇
נטמא הקומץ והקריב - הציץ מרצה, יצא והקריבו - אין הציץ מרצה, שהציץ מרצה על הטמא ואינו מרצה על היוצא.											■
(שמות כ"ח) ונשא אהרן את עון הקדשים - וכי איזה עון הוא נושא? אם תאמר: עון פיגול, הרי כבר נאמר לא יחשב א"ל: עון נותר, הרי כבר נאמר לא ירצה, הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור.	תנו רבנן:									■	◇
אימא: עון יוצא, שהותר מכללו בממך	מתקיף לה רבי זירא									ז	◇
אמר קרא: (שמות כ"ח) לרצון להם לפני ה', עון דלפני ה' אין, עון דיוצא לא.	אמר ליה אביי:									!	◇
אימא: עון שמאל, שהותר מכללו ביום הכפורים	מתקיף לה רבי אילעא:									ז	◇
אמר קרא: עון, עון שהיה בו ודחיתיו, לאפוקי יוה"כ דהכשירו בשמאל הוא.	אמר ליה אביי:									!	◇
עון הקדשים - ולא עון המקדישין.	רב אשי:									!	◇
ואימא: עון בעל מום, שהותר מכללו בעופות	רב סימא בריה דרב אשי לרב אשי, ואמרי לה רב סימא בריה דרב אשי לרב אשי:									ז	◇
תמות וזכרות בבהמה, ואין תמות וזכרות בעופות	דאמר מר:									ז	◇
עליך אמר קרא: לא ירצה, (ויקרא כ"ב) כי לא לרצון יהיה לכם.	אמר ליה: [רב אשי]									!	◇
דם שננטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה, במה דברים אמורים - ביחיד, אבל בציבור, בין בשוגג בין במזיד - הורצה ובעובד כוכבים, בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון - לא הורצה.	תנו רבנן:									■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
על מה הציץ מרצה? על הדם ועל הבשר ועל החלב שנטמא בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון, בין ביהודי בין בצדיק	ורמינהי:											?	◇	כה:
לא קשיא: הא ר' יוסי, הא רבנן	רב יוסף:											!	◇	כה:
אין תורמין מן הטמא על הטהור, ואם תרם, בשוגג - תרומתו תרומה, במזיד - אין תרומתו תרומה	דתניא: [רבנן]											!	◇	כה:
בין בשוגג בין במזיד - תרומתו תרומה.	רבי יוסי:											!	◇	כה:
אימר דשמעת ליה לר' יוסי - דלא קניס, דמרצה ציץ על אכילות מי שמעת ליה?												?		כה:
הציץ מרצה על אכילות	והתניא, ר' אליעזר:											?	◇	כה:
אין הציץ מרצה על אכילות.	רבי יוסי:											?	◇	כה:
איפוך												!	◇	כה:
אין הציץ מרצה על אכילות	רבי אליעזר:											!	◇	כה:
הציץ מרצה על אכילות.	רבי יוסי:											!	◇	כה:
ומי מצית אפכת לה?	מתקיף לה רב ששת:											?	◇	כה:
יכול בשר שנטמא לפני זריקת דמים יהו חייבין עליהן משום טומאה? ת"ל: (ויקרא ז') כל טהור יאכל בשר והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליי' וטומאתו עליו ונכרתה, הניתר לטהורין חייבין עליו משום טומאה, ושאינו ניתר לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה	והתניא:											?	◇	כה:
או אינו, אלא נאכל לטהורין חייבין עליו משום טומאה, ושאינו נאכל לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה, אוציא אני את הלן ואת היוצא שאינן נאכלין לטהורים?												?		כה:
ת"ל: אשר ליי' - ריבה												!		כה:
יכול שאני מרבה את הפיגולין ואת הנותרות?												?		כה:
נותרות היינו לן												?		כה:
אלא אף הפיגולין כנותרות?												!		כה:
ת"ל: מזבח השלמים - מיעט												!		כה:
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?												?		כה:
אחר שריבה הכתוב ומיעט, אמרת: מרבה אני את אלו שהיתה להן שעת הכושר, ומוציא אני את אלו שלא היתה להן שעת הכושר:												!	◇	כה:
וא"ת: בשר שנטמא לפני זריקת דמים ואכלו לאחר זריקת דמים, מפני מה חייבין עליו משום טומאה?												?	◇	כה:
מפני שהציץ מרצה												!	◇	כה:
נטמא אין, יוצא לא												?	◇	כה:
מאן שמעת ליה דאמר: אין זריקה מועלת ליוצא? רבי אליעזר, וקתני דמרצה ציץ על אכילות.												?	◇	כה:
לא קשיא: הא רבי אליעזר, הא רבנן.	אלא אמר רב חסדא:											!	◇	כה:
אימר דשמעת ליה לר' אליעזר - דמרצה ציץ על אכילות, דלא קניס מי שמעת ליה?												?		כה:
אין, כי היכי דשמעת ליה לר' יוסי שמעת ליה לרבי אליעזר												!		כה:
בין בשוגג בין במזיד - תרומתו תרומה.	דתניא, רבי אליעזר:											!	◇	כה:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

■ **קושיא-challenge** ?
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof**

מקרא-key:

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אימר דשמעת ליה לרבי אליעזר - בתרומה דקילא, בקדשים דחמירי מי שמעת ליה?												⊠	כה:	
א"כ, הא אמאן תרמייה?												⊠	כה:	
טומאתו בין בשוגג בין במזיד - הורצה, זריקתו בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה	רבינא:											!	⊠	כה:
זריקתו בין בשוגג בין במזיד - הורצה, טומאתו בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה.	רב שילא:											!	⊠	כה:
ולרב שילא הא דקתני: שנטמא בין בשוגג בין במזיד ה"ק: נטמא בשוגג, וזרקו בין בשוגג בין במזיד.												■	כה:	
דם שנטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה	ת"ש:											⊠	כז:	
הכי קאמר: דם שנטמא וזרקו בין בשוגג בין במזיד, נטמא בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה.												!	⊠	כז:
נטמאו שיריה, נשרפו שיריה, אבדו שיריה, כמדת ר' אליעזר - כשירה	[רבי אליעזר]											⊠	■	כז:
וכמדת רבי יהושע - פסולה.	[רבי יהושע]											⊠	■	כז:
והוא שנטמאו כל שיריה, אבל מקצת שיריה לא.	רב:											⊠	■	כז:
קא סלקא דעתך נטמא אין, אבוד ושרוף לא												⊠	■	כז:
מאי קסבר?												^		כז:
אי קסבר: שירא מילתא היא												!		כז:
אפילו אבוד ושרוף נמ?												⊠		כז:
אי קסבר: שירא לאו מילתא היא, ונטמא מאי טעמא? דמרצה ציץ												!		כז:
אי הכי, כל שיריה נמ?												⊠		כז:
לעולם קסבר: שירא מילתא היא, ונטמא והוא הדין לאבוד ושרוף, והאי דקאמר נטמא, רישיהו נקט												!		כז:
כל הזבחים שבתורה שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב - זורק את הדם, כחצי זית בשר וכחצי זית חלב - אינו זורק את הדם, ובעולה אפ"ל כחצי זית בשר וכחצי זית חלב - זורק את הדם, מפני שכולה כליל, ובמנחה אפ"ל כולה קיימת - לא יזרוק.	כדתני, רבי יהושע:											!	⊠	כז:
מנחה מאי עבידתה?												⊠		כז:
מנחת נסכים, ס"ד הואיל ובהדי זבח קא אתיא כגופיה דזיבחה דמיא, קמ"ל.	רב פפא:											!	⊠	כז:
מנהגי מילי?												^		כז:
אמר קרא: (ויקרא י"ז) והקטיר החלב לריח ניחוח לה, חלב - ואע"פ שאין בשר.	רבי יוחנן משום רבי ישמעאל, ומטו בה משום רבי יהושע בן חנניא:											!	⊠	כז:
ואשכחן חלב, יותרת ושתי כליות מנלן?												^	⊠	כז:
ובמנחה אפילו כולה קיימת - לא יזרוק	דקתני:											^	⊠	כז:
מנחה הוא דלא יזרוק, הא יותרת ושתי כליות - יזרוק												^		כז:
מנלן?												^		כז:
לריח ניחוח, כל שאתה מעלה לריח ניחוח.	רבי יוחנן דידיה:											!	⊠	כז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיצטריך למכתב חלב ואיצטריך למיכתב לריח ניחוח, דאי כתב חלב, הוה אמינא: חלב אין, יותרת ושתי כליות לא, כתב רחמנא ריח ניחוח ואי כתב רחמנא לריח ניחוח, הוה אמינא: אפילו מנחה, כתב רחמנא חלב.												כ.
שלא בכלי שרת - פסול	[רבנן]											כ.
מכשיר.	רבי שמעון:											כ.
הקטיר קומצה פעמים - כשרה.												כ.
מאי טעמא דר' שמעון? אמר קרא: (ויקרא ז') קדש קדשים היא כחטאת וכאשם, בא לעובדה ביד - עובדה בימין כחטאת, בכלי - עובדה בשמאל כאשם	רבי יהודה בריה דרבי חייא:											כ.
כיון שקמצו מכלי שרת, מעלהו ומקטירו אפילו בהמינו, ואפילו במקידה של חרש.	רבי ינאי:											כ.
הכל מודים בקומץ שטעון קידוש.	רב נחמן בר יצחק:											כ.
הקטר חלבים ואברים ועצים שהעלן בין ביד בין בכלי, בין בימין ובין בשמאל - כשרין הקומץ והקטורת והלבונה שהעלן בין ביד בין בכלי, בין בימין בין בשמאל - כשרין	מיתיבי:											כ.
תיובתא דרבי יהודה בריה דרבי חייא												כ.
לצדין קתני, ביד - בימין, בכלי - בין בימין בין בשמאל.	אמר לך רבי יהודה בריה דרבי חייא:											כ.
קמצו שלא מכלי שרת וקידשו שלא בכלי שרת והעלו והקטירו שלא בכלי שרת - פסול	תא שמע: [רבנן]											כ.
מכשירין במתן כל?	רבי אלעזר ורבי שמעון:											כ.
אימא: מתן כלי ואילך.												כ.
קומץ טעון כלי שרת, כיצד? קומצו מכלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומעלו ומקטירו בכלי שרת	תא שמע, וחכמים:											כ.
כיון שקמצו מכלי שרת, מעלו ומקטירו שלא בכלי שרת ודין	רבי שמעון:											כ.
אימא: כיון שקמצו וקדשו בכלי שרת, מעלו ומקטירו ודין.												כ.
קמץ בימינו ונתן בשמאלו - יחזיר לימינו, בשמאלו וחישב עליה בין חוץ למקומו בין חוץ לזמנו - פסול ואין בו כרת. בימינו - חישב עליה חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחיבין עליו כרת, דברי ר' אלעזר ור"ש	תא שמע: [רבי אלעזר ורבי שמעון]											כ.
כיון שנתנו לשמאל - פסלתו מתנתו, מ"ט? משום דבעי קדושה בכלי, וכיון שנתנו לשמאל, נעשה כדם שנשפך מצואר בהמה על הרצפה ואספו שפסול	חכמים:											כ.
מכלל דר"א ור"ש לא בעו מתן כלי												כ.
תיובתא דרב נחמן תיובתא .												כ.
לרבי יהודה בריה דרבי חייא מסייעא לי'.												כ.
לרבי ינאי לימא תיהוי תיובתא												כ.
אנא דאמרי כתנא דהקטר, ולא לצדידים קתני.	אמר לך רבי ינאי:											כ.
הקטיר קומצה פעמים - כשרה.												כ.
פעמים - ולא פעמי פעמים	רבי יהושע בן לוי:											כ.
פעמים - ואפילו פעמי פעמים.	רבי יוחנן:											כ.
מאי בינייהו?												כ.
יש קומץ פחות משני זיתים ויש הקטרה פחותה מכזית איכא בינייה	רבי זירא:											כ.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין קומץ פחות משני זיתים, ואין הקטרה פחותה מכזית	רבי יהושע בן לוי סבר:											כז
יש קומץ פחות משני זיתים, ויש הקטרה פחותה מכזית.	רבי יוחנן סבר:											כז
קומץ מאימתי מתיר שירים באכילה? רבי חנינא אומר: משמשלה בו את האור	איתמר: [רבי חנינא]											כז
משתצית בו את האור ברובו.	רבי יוחנן:											כז
אסברה לך טעמא דר' יוחנן, אמר קרא: (בראשית י"ט) והנה עלה קיטור הארץ קיטור הכבשן, אין כבשן מעלה קיטור עד שתצית האור ברובו.	רב יהודה לרבה בר רב נחמן:											כז
אין לי אלא דברים שדרכן ליקרב בלילה, כגון אברים ופדרים, שמעלן ומקטירן מבוא השמש ומתעכלין והולכין כל הלילה כולה, דברים שדרכן ליקרב ביום, כגון הקומץ והלבונה והקטרת, ומנחת כהנים ומנחת כהן משוח ומנחת נסכים, שמעלן ומקטירן מבוא השמש	רבין בר רב אדא לרבא: אמרי תלמידיך אמר רב עמרם, תניא:											כז
והא אמרת: דרכן ליקרב ביום												כז
אלא עם בא השמש												כז
שמתעכלין והולכין כל הלילה מנין? ת"ל: (ויקרא ו') זאת תורת העולה - ריבה												כז
והא עם בא השמש לא משכחת לה שתצית האור ברובו												כז
לא קשיא: כאן לקלוט, כאן להתיר.												כז
רבי אלעזר מתני לה מבוא השמש, ומוקים לה בפוקעין.	[רבי אלעזר]											כז
בפוקעין.	וכן כי אתא רב דימי אמר רבי ינאי:											כז
ומי אמר רבי ינאי הכי?												כז
קטרת שפקעה מעל גבי המזבח, אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותן	והא א"ר ינאי:											כז
(ויקרא ו') אשר תאכל האש את העולה על המזבח - עיכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עיכולי קטרת	ותני רב חנינא בר מניומי ברבי ר"א בן יעקב:											כז
סמי מכאן קטרת.												כז
קומץ שסידרו וסידר עליו את המערכה, מהו? דרך הקטרה בכך, או אין דרך הקטרה בכך?	רב אסי: כי פשיט רבי אלעזר במנחות בעי הכי:											כז
תיקו.												כז
אברין שסידרו וסידר עליהן את המערכה, מהו? על העצים אמר רחמנא דוקא על העצים, או דלמא כיון דכתיב קרא אחרינא אשר תאכל האש את העולה על המזבח, אי בעי הכי עביד, אי בעי הכי עביד?	בעי חזקיה:											כז
תיקו.												כז
אברין שסידרו בצדי המערכה, מהו?	בעי רבי יצחק נפחא:											כז
אליבא דמ"ד על ממש לא תיבעי לך, דעל העצים כתיב, כי תיבעי לך - אליבא דמ"ד על בסמוך												כז
מאי? ה"נ על בסמוך, או דלמא על העצים דומיא דעל המזבח, מה התם על ממש, אף ה"נ על ממש?												כז
תיקו.												כז
הקומץ, מיעוטו מעכב את רובו.												כז
עשרון, מיעוטו מעכב את רובו.												כז
היין, מיעוטו מעכב את רובו.												כז

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ; קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
השמן, מיעוטו מעכב את רובו.														■
הסולת והשמן מעכבין זה את זה.														■
הקומץ והלבונה מעכבין זה את זה.														■
מ"ט?														▲
אמר קרא: (ויקרא ב') מלא קומצו תרי זימני.													!	◊
עשרון מיעוטו מעכב את רובו.														■
מאי טעמא?														▲
אמר קרא: (ויקרא ב') מסלתה, שאם חסרה כל שהוא - פסולה.													!	◊
היין מיעוטו מעכב את רובו - ככה.														■
השמן מיעוטו מעכב את רובו.														■
דמנחת נסכים - ככה, ומנחת נדבה - אמר קרא (ויקרא ב') ומשמנה, שאם חסר כל שהוא - פסולה.														■
השמן והסולת מעכבין זה את זה - מסלתה ומשמנה, מגרשה ומשמנה.														■
הקומץ והלבונה מעכבין זה את זה - (ויקרא ב') על כל לבונתה, (ויקרא ו') ואת כל הלבונה אשר על המנחה.														■
שני שעירי יה"כ מעכבין זה את זה.														■
שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה.														■
ב' חלות מעכבות זו את זו.														■
שני סדרין מעכבין זה את זה.														■
שני בזיכין מעכבין זה את זה.														■
הסדרין והבזיכין מעכבין זה את זה.														■
ב' מינים שבנזיר, ג' שבפרה, וד' שבתודה, וד' שבלולב, וארבע שבמצורע - מעכבין זה את זה.														■
שבעה הזאות שבפרה מעכבות זו את זו.														■
ז' הזיות שעל בין הבדים, שעל הפרכת, שעל מזבח הזהב - מעכבות זו את זו.														■
שני שעירי יה"כ מעכבין זה את זה - חוקה.														■
שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה - הויה.														■
שתי חלות - הויה.														■
שני סדרין - חוקה.														■
שני בזיכין - חוקה.														■
הסדרין והבזיכין - חוקה.														■
שני מינים שבנזיר - דכתיב: כן יעשה.														■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ג' שבפרה - חוקה.												כז.
ארבעה שבתודה - דאיתקש לנזיר, דכתיב: (ויקרא ז) על זבח תודת שלמיו												כז.
שלמיו - לרבות שלמי נזיר.	ואמר מר:											כז.
וארבעה שבמצורע - דכתיב: (ויקרא ד) זאת תהיה תורת המצורע.												כז.
וד' שבלולב - (ויקרא כ"ג) ולקחתם, לקיחה תמה.												כז.
ל"ש אלא שאין לו, אבל יש לו אין מעכבין.	רב חנן בר רבא:											כז.
ד' מינין שבלולב, ב' מהן עושיין פירות וב' מהם אין עושיין פירות - העושיין פירות יהיו זקוקין לשאין עושיין, ושאין עושיין פירות יהיו זקוקין לעושיין פירות, ואין אדם יוצא ידי חובתו בהן עד שיהיו כולן באגודה אחת וכן ישראל בהרצאה עד שיהיו כולן באגודה אחת, שנאמר: (עמוס ט') הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו על ארץ יסדה	מיתביב:											כז.
תנאי היא										!		כז.
לולב בין אגוד בין שאינו אגוד - כשר	דתניא: [רבנן]									!		כז.
אגוד - כשר, שאינו אגוד - פסול.	רבי יהודה:									!		כז.
מאי טעמא דר' יהודה?										^		כז.
גמר קיחה קיחה מאגודת אזוב, מה להלן באגודה, אף כאן באגודה.	[רבי יהודה]									!		כז.
ורבנן?										?		כז.
לא גמרי קיחה קיחה.	[רבנן]									!		כז.
כמאן אזלא הא דתניא:										^		כז.
לולב מצוה לאוגדו, ואם לא אגדו - כשר	[תניא]									^		כז.
כמאן?										^		כז.
אי כרבי יהודה										!		כז.
לא אגדו אמאי כשר?										?		כז.
אי רבנן										!		כז.
מאי מצוה?										?		כז.
לעולם רבנן, ומאי מצוה? משום (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו.										!		כז.
שבע הזאות שבפרה מעכבות זו את זו - חוקה.												כז.
שבע הזאות שעל בין הבדים ושעל מזבח הזהב ושעל הפרוכת מעכבות זו את זו - דיה"כ, כתיב חוקה, דפר כהן משוח ודפר העלם דבר של ציבור ודשעירי עבודת כוכבים												כז.
(ויקרא ד) ועשה לפר כאשר עשה לפר - מה ת"ל? לכפול בהזאות, שאם חיסר אחת מן המתנות - לא עשה כלום.	כדתניא:											כז.
שבע הזאות שבפרה שעשאן בין שלא לשמן בין שלא מכוונות - פסולות, ושכפנים ושכמצורע, שלא לשמן - פסולות, שלא מכוונות - כשרות.	ת"ר:											כז:
שלא לשמן - פסולות, שלא מכוונות - כשרות	והתניא גבי פרה:									?		כז:
ל"ק: הא רבי יהודה, הא רבנן	רב חסדא:									!		כז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מחוסרי כפרה שנכנסו לעזרה בשוגג - חייב חטאת, במזיד - ענוש כרת, ואין צ"ל טבול יום ושאר כל הטמאים, וטהורים שנכנסו לפנים ממחיצתן להיכל כולו - בארבעים, מבית לפרכת אל פני הכפרת - במיתה כל היכל כולו ומבית לפרכת - בארבעים, ואל פני הכפרת - במיתה.	דתניא: [רבנן]											כז:
במאי קא מפלגי?	רבי יהודה:											כז:
בהאי קרא: (ויקרא ט"ז) ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכל עת אל הקודש מבית לפרוכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות	רבנן סברי:											כז:
אל הקודש בלא יבא, מבית לפרכת ואל פני הכפרת בלא ימות	רבי יהודה סבר:											כז:
מ"ט דרבנן?												כז:
אי ס"ד כדקאמר ר' יהודה, לכתוב רחמנא אל הקודש ואל פני הכפרת ולא בעי מבית לפרכת, ואנא אמינא: היכל מיחייב, מבית לפרכת מבעיא? מבית הפרכת דכתב רחמנא למה ליי? ש"מ במיתה.	[רבנן]											כז:
ור' יהודה?												כז:
אי כתב רחמנא אל הקודש ולא כתב מבית לפרכת, הוה אמינא: מאי קודש? מבית לפרכת, אבל היכל לאו נמי לא.	[רבי יהודה]											כז:
ורבנן?												כז:
ההוא לא מצית אמרת, דהיכל כולו איקרי קודש, שנאמר: (שמות כ"ו) והבדילה הפרכת לכם בין הקודש ובין קדש הקדשים.	[רבנן]											כז:
ורבי יהודה מ"ט?												כז:
אי ס"ד כדקא אמרי רבנן, לכתוב רחמנא אל הקודש ומבית לפרכת ולא בעי אל פני הכפרת, ואנא אמינא: מבית לפרוכת במיתה, אל פני הכפרת מיבעיא? אל פני הכפרת דכתב רחמנא למה ליי? ש"מ: אל פני הכפרת במיתה, מבית לפרכת באזוהרה.	[רבי יהודה]											כז:
ורבנן?												כז:
ה"נ דלא צריך, והאי דכתב רחמנא אל פני הכפרת, למעוטי דרך משופש	[רבנן]											כז:
אל פני הכפרת קדמה - זה בנה אב, כל מקום שנאמר פני - אינו אלא פני קדים.	כדתנא דבי ר"א בן יעקב:											כז:
ורבי יהודה?												כז:
לימא קרא פני, מאי אל? ש"מ אל דוקא.	[רבי יהודה]											כז:
ורבנן?												כז:
אל לאו דוקא.	[רבנן]											כז:
ורבי יהודה דאמר: אל פני הכפרת דוקא, (במדבר י"ט) והזה אל נכה נמי דוקא												כז:
ורבנן: מדהתם לאו דוקא, ה"נ לאו דוקא.												כז:
לרבי יהודה מדאל דוקא, על נמי דוקא? אלא דמקדש שני דלא הוה ארון וכפורת, ה"נ דלא עביד הזאות?	מתקופי לה רב יוסף:											כז:
אמר קרא: (ויקרא ט"ז) וכפר את מקדש הקודש, מקום המקודש לקודש.	רבה בר עולא:											כז:
הא והא רבנן, הא דקאי מזרח ומערב ואדי, הא דקאי צפון ודרום ואדי.	רבא:											כז:
ושבפנים ושבמצורע, שלא לשמן - פסולות, שלא מכוונות - כשרות.	אמר מר:											כז:
בין שלא לשמן בין שלא מכוונות - כשרות	והתניא:											כז:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **challenge-קושיא** ?
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראייה**

מקרא-key:

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
לא קשיא: הא רבי אליעזר והא רבנן, רבי אליעזר דמקיש אשם לחטאת, מקיש נמי לוג לאשם, רבנן לא מקשי.	רב יוסף:											!	◇	כה.		
ולרבי אליעזר, וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?												?	◇	כה.		
הא והא רבנן, כאן להכשיר, כאן להרצות.	אלא אמר רבא:												!	◇	כה.	
שבעה קני מנורה מעכבין זה את זה.														■	כה.	
שבעה נרותיה מעכבין זה את זה.														■	כה.	
שתי פרשיות שבמזוזה מעכבות זו את זו, אפילו כתב אחד מעכבן.														■	כה.	
ד' פרשיות שבתפילין מעכבין זו את זו, אפילו כתב אחד מעכבן.														■	כה.	
ד' ציציות מעכבות זו את זו, שארבעתן מצוה אחת	[ת"ק]													◆	כה.	
ארבעתן ארבע מצות.	רבי ישמעאל:													◆	כה.	
מ"ט?														^	כה.	
הויה כתיב בהו.														!	◇	כה.
מנורה היתה באה מן העשת ומן הזהב, עשאה מן הגרוטאות - פסולה, משאר מיני מתכות - כשרה.	תנו רבנן:													■	◇	כה.
מאי שנא מן הגרוטאות פסולה? דכתיב: (שמות כ"ה) מקשה והויה, שאר מיני מתכות נמי זהב והויה														?	◇	כה.
אמר קרא: תיעשה, לרבות שאר מיני מתכות														!	◇	כה.
ואימא: לרבות גרוטאות														?	◇	כה.
לא ס"ד, דאמקשה כתיבה הויה.														!	◇	כה.
תיעשה נמי אמקשה כתיב														?	◇	כה.
מקשה מקשה לעכב.														!	◇	כה.
זהב זהב נמי לעכב														?	◇	כה.
האי מאי? אי אמרת בשלמא: מן הגרוטאות פסולה, משאר מיני מתכות כשרה, היינו זהב זהב מקשה מקשה לדרשא, אלא אי אמרת: מן הגרוטאות כשרה, משאר מיני מתכות פסולה זהב זהב מקשה מקשה מאי דרשת ביה?														!	◇	כה.
מאי דרשא?														^	◇	כה.
(שמות כ"ה) כבר זהב טהור יעשה אותה את כל הכלים האלה, באה זהב - באה ככר, אינה באה זהב - אינה באה ככר (שמות כה) גביעיה כפתוריה ופרחיה, באה זהב - באה גביעים כפתורים ופרחים, אינה באה זהב - אינה באה גביעים כפתורים ופרחים.	דתניא:													!	◇	כה.
ואימא נמי: באה זהב - באה קנים, אינה באה זהב - אינה באה קנים														?	◇	כה.
ההוא פמוט מיקרי.														!	◇	כה.
(במדבר ח') וזה מעשה המנורה מקשה זהב, באה זהב - באה מקשה, אינה באה זהב - אינה באה מקשה.														■	◇	כה.
מקשה דסיפא למאי אתא?														^	◇	כה.
למעוטי הצוצרות														!	◇	כה.
חצוצרות היו באים מן העשת מן הכסף, עשאם מן הגרוטאות - כשרים, משאר מיני מתכות - פסולים	דתניא:													!	◇	כה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי שנא משאר מיני מתכות פסולים? דכתיב: כסף והויה, מן הגרוטאות נמי מקשה והויה												כח.
מיעט רחמנא גבי מנורה מקשה היא היא - ולא חצוצרות.												כח.
כל הכלים שעשה משה, כשרים לו וכשרים לדורות, חצוצרות - כשרות לו ופסולות לדורות.	תנו רבנן:											כח.
חצוצרות - מ"ט?												כח:
אילימא דאמר קרא: (במדבר י') עשה לך, לך - ולא לדורות												כח:
אלא מעתה, (דברים י') ועשית לך ארון עץ, הכי נמי דלך - ולא לדורות.												כח:
אלא, אי למאן דאמר: לך - משלך, אי למ"ד: כביכול, בשלך אני רוצה יותר משלהם												כח:
האי נמי מיבעי ליה להכי:												כח:
שאני התם, דאמר קרא לך לך תרי זימני: עשה לך והויו לך.												כח:
מנורה היתה באה מן העשת מן הזהב, עשאה של כסף - כשרה	תני רב פפא בריה דרב חנין קמיה דרב יוסף:											כח:
של בעץ ושל אבר ושל גיסטרון - רבי פוסל	[רבי]											כח:
מכשיר	רבי יוסי ברבי יהודה:											כח:
של עץ ושל עצם ושל זכוכית - דברי הכל פסולה.	[דברי הבל]											כח:
מאי דעתך?	א"ל: [רב יוסף]											כח:
בין מר ובין מר כללי ופרטי דרשי	א"ל: [רב פפא]											כח:
מה הפרט מפורש של מתכת, אף כל של מתכת	מיהו מר סבר: [רבי]											כח:
מה הפרט מפורש דבר חשוב, אף כל דבר חשוב.	ומר סבר: [רבי יוסי ברבי יהודה]											כח:
סמי דידך מקמי דידי	אמר ליה: [רב יוסף]											כח:
כלי שרת שעשאן של עץ - רבי פוסל	דתניא: [רבי]											כח:
מכשיר.	רבי יוסי ברבי יהודה:											כח:
במאי קא מילגי?												כח:
רבי דריש כללי ופרטי, ורבי יוסי בר' יהודה דריש ריבויי ומיעוטי.												כח:
דריש כללי ופרטי: (שמות כ"ה) ועשית מנורת - כלל, זהב טהור - פרט, מקשה תיעשה המנורה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש של מתכת, אף כל של מתכת.	רבי:											כח:
דריש ריבויי ומיעוטי: ועשית מנורת - ריבה, זהב טהור - מיעט, מקשה תיעשה המנורה - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, ומאי רבי? רבי כל מילי, ומאי מיעט? מיעט של חרס.	רבי יוסי בר' יהודה:											כח:
אדרבה, סמי דידך מקמי דידי?	[רב פפא]											כח:
לא ס"ד	[רב יוסף]											כח:
אין לו זהב מביא אף של כסף, של נחשת, של ברזל, ושל בדיל, ושל עופרת	דתניא: [רבנן]											כח:
מכשיר אף בשל עץ.	רבי יוסי ברבי יהודה:											כח:
לא יעשה אדם בית תבנית היכל, אכסדרה כנגד אולם, חצר כנגד עזרה, שלחן כנגד שלחן, מנורה כנגד מנורה, אבל עושה הוא של חמשה ושל ששה ושל שמנה, ושל שבעה לא יעשה ואפילו משאר מיני מתכות	ותניא אידך: [רבנן]											כח:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף של עץ לא יעשה, כדרך שעשו מלכי בית חשמונאי	רבי יוסי ברבי יהודה:											כח:
משם ראייה? שפודים של ברזל היו והיפום בבעץ, העשירו עשאוים של כסף, חזרו והעשירו עשאוים של זהב.	אמרו לו:											כח:
גובהה של מנורה שמנה עשר טפחים הרגלים והפרח ג' טפחים, וטפחיים חלק, וטפח שבו גביע וכפתור ופרח, וטפחיים חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך נמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה, וטפחיים חלק, נשתיירו שם ג' טפחים שבהן ג' גביעין וכפתור ופרח.	שמואל משמיה דסבא:											כח:
וגביעין למה הן דומין? כמין כוסות אלכסנדריים												כח:
כפתורים למה הן דומין? כמין תפוחי הכרתיים												כח:
פרחים למה הן דומין? כמין פרחי העמודין.												כח:
ונמצאו, גביעין עשרים ושנים, כפתורים אחד עשר, פרחים תשעה.												כח:
גביעיים מעכבין זה את זה, כפתורים מעכבין זה את זה, פרחים מעכבין זה את זה, גביעיים כפתורים ופרחים - מעכבין זה את זה.												כח:
בשלמא גביעיים עשרים ושנים, דכתיב: (שמות כ"ה) ובמנורה ארבעה גביעיים וגו', וכתוב: (שמות כ"ה) ולשלשה גביעיים משוקדים בקנה האחד כפתור ופרח וגו', ארבעה דידה ותמני סרי דקנים - הא עשרין ותרתין, כפתורין נמי אחד עשר, כפתורין תרי דידה וששה דקנים וכפתור וכפתור - הא חד סר, אלא פרחים תשעה מגלן? פרחים תרי דידה וששה דקנים תמניא הון												כח:
כתיב: (במדבר ח') עד ירכה עד פרחה מקשה היא.	רב שלמן:											כט:
גובהה של מנורה תשעה טפחים.	רב:											כט:
אבן היתה לפני מנורה ובה שלש מעלות, שעליה הכהן עומד ומטיב את הנרות	איתביה רב שימי בר חייא לרב:											כט:
שימי, את? כי קאמינא משפת קנים ולמעלה.	א"ל: [רב]											כט:
כתיב: (דברי הימים ב' ד') והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מיכלות זהב												כט:
מאי מיכלות זהב?												כט:
שכילתו לכל זהב סגור של שלמה	רב אמר:											כט:
עשר מנורות עשה שלמה, וכל אחת ואחת הביא לה אלף ככר זהב, והכניסוהו אלף פעמים לכור והעמידוהו על ככר.	דא"ר יהודה אמר רב:											כט:
איני? והכתיב: (מלכים א' י') וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה												כט:
זהב סגור קא אמרינן.												כט:
ומי חסר כולי האי?												כט:
מעשה והיתה מנורת בית המקדש יתירה על של משה בדינר זהב קורדיקוני, והכניסוהו פ' פעמים לכור והעמידוהו על ככר	והתניא, רבי יוסי בר' יהודה:											כט:
כיון דקאי קאי.												כט:
מאי דכתיב: (ויקרא כ"ד) על המנורה הטהורה? שירדו מעשיה ממקום טהרה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											כט:
אלא מעתה, (ויקרא כ"ד) על השלחן הטהור - שירדו מעשיו ממקום טהור? אלא טהור מכלל שהוא טמא, הכא נמי טהור מכלל שהיא טמאה												כט:
בשלמא התם כדריש לקיש												כט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-רא</p>
--	---

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מאי דכתיב: על השולחן הטהור? מכלל שהוא טמא, כלי עץ העשוי לנחת הוא, וכל כלי עץ העשוי לנחת אינו מקבל טומאה? אלא, מלמד שמגביהין אותו לעולי רגלים ומראים להם לחם הפנים, ואומר להם: ראו חיבתכם לפני המקום.	דאמר ריש לקיש:											◊	כט
מאי חיבתכם?												◊	כט
כדריב"ל												◊	כט
נס גדול נעשה בלחם הפנים, סילוקו כסידורו, שנאמר: (שמואל א' כ"א) לשום לחם חם ביום הלקחו.	דא"ר יהושע בן לוי:											◊	כט
אלא הכא טהורה מכלל שהיא טמאה, פשיטא, כלי מתכות ניהו, וכלי מתכות מקבלין טומאה, אלא שירדו מעשיה ממקום טהרה.												◊	כט
ארון של אש ושולחן של אש ומנורה של אש ירדו מן השמים, וראה משה ועשה כמותם, שנאמר: (שמות כ"ה) וראה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה בהר.	תניא, רבי יוסי ברבי יהודה:											◊	כט
אלא מעתה, (שמות כ"ו) והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר הכי נמי?												◊	כט
הכא כתיב כמשפטו, התם כתיב כתבניתם.												◊	כט
גבריאל חגור כמין פסיקיא היה, והראה לו למשה מעשה מנורה, דכתיב: וזה מעשה המנורה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊	כט
שלשה דברים היו קשין לו למשה, עד שהראה לו הקב"ה באצבעו, ואלו הן: מנורה, וראש חדש, ושרצים.	תנא דבי רבי ישמעאל:											◊	כט
מנורה, דכתיב: (במדבר ח') וזה מעשה המנורה												◊	כט
ראש חודש, דכתיב: (שמות י"ב) החודש הזה לכם ראש חדשים												◊	כט
שרצים, דכתיב: (ויקרא י"א) וזה לכם הטמא												◊	כט
אף הלכות שחיטה, שנאמר: (שמות כ"ט) וזה אשר תעשה על המזבח.	ויש אומרים:											◊	כט
שתי פרשיות שבמזווה מעכבות זו את זו, ואפילו כתב אחד מעכבן.												◊	כט
פשיטא												◊	כט
לא נצרכה אלא לקוצה של יוד.	רב יהודה אמר רב:											◊	כט
והא נמי פשיטא												◊	כט
אלא לכאידיך דרב יהודה אמר רב												◊	כט
כל אות שאין גויל מוקף לה מארבע רוחותיה - פסולה.	דאמר רב יהודה אמר רב:											◊	כט
ניקב תוכו של ה"י - כשר, יריכו - פסול.	אשיאן בר נדבך משמיה דרב יהודה:											◊	כט
ניקב תוכו של ה"י - כשר יריכו, אם נשתייר בו כשיעור אות קטנה - כשר, ואם לאו - פסול.	רבי זירא: לדידי מפרשה לי מיניה דרב הונא, ורבי יעקב אמר, לדידי מפרשה לי מיניה דרב יהודה:											◊	כט
אגרא חמוה דר' אבא איפסיקא ליה כרעא דה"י דהעם בניקבא, אתא לקמיה דר' אבא	[אגרא]											◊	כט
אם משתייר בו כשיעור אות קטנה - כשר, ואם לאו - פסול.	א"ל: [רבי אבא]											◊	כט
ראמי בר תמרי דהוא חמוה דרמי בר דיקולי איפסיקא ליה כרעא דוי"ו דויהרג בניקבא, אתא לקמיה דרבי זירא	[ראמי בר תמרי]											◊	כט
זיל אייתי ינוקא דלא חכים ולא טפש, אי קרי ליה ויהרג - כשר, אי לא - יהרג הוא ופסול.	א"ל: [רבי זירא]											◊	כט
בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך?	רב יהודה אמר רב:											◊	כט

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר לו: אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות.											○	■
אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי											○	■
אמר לו: חזור לאחורך.											○	■
הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כחו כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתיישבה דעתו.											○	■
חזר ובא לפני הקב"ה, אמר לפניו: רבונו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י?											○	■
אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.											○	■
אמר לפניו: רבונו של עולם, הראיתני תורתו, הראני שכרו											○	■
אמר לו: חזור לאחורך.											○	■
חזר לאחוריו, ראה ששוקלין בשרו במקולין, אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה וזו שכרה?											○	■
א"ל: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.											○	■
שבעה אותיות צריכות שלשה זיונין, ואלו הן: שעטנ"ז ג"ץ.	רבא:										■	◇
חזינא להו לספרי דווקני דבי רב, דחטרי להו לגגיה דחי"ת ותלו ליה לכרעיה דה"י - חטרי להו לגגיה דחי"ת, כלומר חי הוא ברומו של עולם ותלו ליה לכרעיה דה"י	רב אשי:										■	◇
מאי דכתיב: (ישעיהו כ"ו) בטחו ביי' עדי עד כי ביה יי' צור עולמים?	כדבעא מיניה רבי יהודה נשיאה מר' אמי:										^	◇
כל התולה בטחוננו בהקב"ה - הרי לו מחסה בעולם הזה ולעולם הבא,	אמר ליה: [רבי אמי]										!	◇
אנא הכי קא קשיא לי, מאי שנא דכתיב ביה ולא כתיב יח?	אמר ליה: [רבי יהודה נשיאה]										⚡	◇
אלו שני עולמות שברא הקב"ה, אחד בה"י ואחד ביו"ד, ואיני יודע אם העולם הבא ביו"ד והעולם הזה בה"י, אם העולם הזה ביו"ד והעולם הבא בה"י, כשהוא אומר: (בראשית ב') אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם אלא בה"י בראם, הוי אומר: העולם הזה בה"י, והעולם הבא ביו"ד.	כדרש ר' יהודה בר ר' אילעאי:										■	!
ומפני מה נברא העולם הזה בה"י? מפני שדומה לאכסדרה, שכל הרוצה לצאת יצא											■	◇
ומ"ט תליא כרעיה? דאי הדר בתשובה מעיילי ליה.											■	◇
וליעייל בהן											⚡	◇
לא מסתייעא מילתא כדריש לקיש											!	◇
מאי דכתיב: (משלי ג') אם ללצים הוא יליף ולענוים יתן חן? בא לטהר מסייעין אותו, בא לטמא פותחין לו.	דאמר ריש לקיש:										■	!
ומ"ט אית ליה תאגא? אמר הקב"ה: אם חוזר בו אני קושר לו קשר.											■	◇
מפני מה נברא העולם הבא ביו"ד? מפני שצדיקים שבו מועטים.											■	◇
ומפני מה כפוף ראשו? מפני שצדיקים שבו כפוף ראשיהם, מפני מעשיהן שאינן דומין זה לזה.											■	◇
הני תרתי מילי אמר רב בספרים. ותניא תיובתיה	רב יוסף:										■	◇
ס"ת שיש בו שתי טעיות בכל דף ודף - יתקן, שלש - יגנו	חדא, הא דאמר רב:										■	◇
שלש - יתקן, ארבע - יגנו.	ותניא תיובתיה:										⚡	◇
אם יש בו דף אחת שלימה - מצלת על כולו.	תנא:										■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והוא דכתיב רוביה דספרא שפיר.	ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:											◇	כט:	
אי אית בההוא דף שלש טעיות מאי?	אביי לרב יוסף:									^		◇	כט:	
הואיל ואיתיהיב לאיתקוני מיתקן.	א"ל: [רב יוסף]									!		◇	כט:	
וה"מ חסירות, אבל יתירות לית לן בה.										!		◇	כט:	
חסירות מ"ט לא?										?		◇	כט:	
משום דמיחזי כמנומר.	רב כהנא:									!		◇	כט:	
אגרא חמוה דרבי אבא הוה ליה יתירות בסיפריה, אתא לקמיה דרבי אבא	[אגרא]											○	◇	כט:
לא אמרן אלא בחסירות, אבל יתרות לית לן בה.	א"ל: [רבי אבא]											■	◇	כט: